

Bruksela, 18 lipca 2025 r.
(OR. en)

11813/25

ENER 381
ENV 726
MARE 30
COMAR 35
PROCIV 104

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	18 lipca 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 409 final
Dotyczy:	SPRAWOZDANIE KOMISJI Sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej na temat bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich za rok 2023

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 409 final.

Załącznik: COM(2025) 409 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.7.2025 r.
COM(2025) 409 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

**Sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej na temat bezpieczeństwa działalności
związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich za rok 2023**

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej na temat bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich za rok 2023

Spis treści

1.	WPROWADZENIE	2
2.	PODSTAWA PRAWNA.....	3
3.	METODYKA I OTRZYMANE INFORMACJE.....	4
4.	UNIJNY SEKTOR WYDOBYCIA ROPY NAFTOWEJ I GAZU ZIEMNEGO ZE ZŁÓŻ PODMORSKICH.....	4
4.1.	Instalacje i wydobywanie	4
4.2	Inspekcje, dochodzenia i działania związane z egzekwowaniem przepisów na obszarach morskich oraz ramy regulacyjne	6
5.	INCYDENTY I POZIOM BEZPIECZEŃSTWA	7
6.	PODSUMOWANIE	9

1. WPROWADZENIE

Od 2016 r. Komisja Europejska publikuje roczne sprawozdanie na temat bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w UE.

Podstawą prawną niniejszego sprawozdania jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE¹ z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (dalej: „dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich”). Celem tej dyrektywy jest osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, z korzyścią dla:

- i. pracowników;
- ii. środowiska;
- iii. platform i sprzętu wykorzystywanych w działalności na obszarach morskich;
- iv. aktywności gospodarczych, takich jak rybołówstwo i turystyka.

Wdrożona przez państwa członkowskie dyrektywa pomaga:

- i. zapobiegać poważnym awariom i incydentom;
- ii. ograniczyć liczbę incydentów;
- iii. zapewnić skuteczne działania następcze w związku z wypadkami i incydentami w celu zmniejszenia dotkliwości ich skutków.

Podobnie jak w przypadku poprzednich sprawozdań w niniejszym sprawozdaniu rocznym:

- i. podano liczbę oraz rodzaj instalacji w UE;
- ii. przedstawiono informacje dotyczące incydentów związanych z bezpieczeństwem w tych instalacjach;
- iii. dokonano oceny działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich pod kątem poziomu bezpieczeństwa.

Przedmiotowe sprawozdania obejmują łącznie okres ośmiu lat i dokumentują poziom bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w państwach członkowskich.

Niniejsze sprawozdanie opiera się na rocznych sprawozdaniach i danych przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich.

Na Morzu Śródziemnym znajdują się 164 instalacje do wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich, na Morzu Północnym i Oceanie Atlantyckim – 136, na Morzu Czarnym – 9, a na Morzu Bałtyckim – 4. W 2023 r. właściwe organy państw członkowskich przeprowadziły inspekcje

¹ Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 66.

388 instalacji morskich na obszarach podlegających ich jurysdykcji pod kątem ich bezpieczeństwa. Państwa członkowskie nie zgłosiły żadnych poważnych awarii.

Liczba incydentów wzrosła z 37 w 2022 r. do 44 w 2023 r.

2. PODSTAWA PRAWNA

Zgodnie z art. 25 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich Komisja musi publikować roczne sprawozdania na temat bezpieczeństwa i wpływu na środowisko działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich. Niniejsze sprawozdanie opiera się na sprawozdaniach rocznych, które poszczególne państwa członkowskie muszą przedkładać Komisji. W pkt 3 załącznika IX do dyrektywy określono minimum informacji, jakie muszą zawierać sprawozdania roczne:

- i. liczba, wiek i lokalizacja instalacji;
- ii. liczba i rodzaj przeprowadzonych inspekcji i dochodzeń, a także wszelkich podjętych działań związanych z egzekwowaniem przepisów lub nałożonych kar;
- iii. incydenty, które miały miejsce;
- iv. wszelkie istotne zmiany ram regulacyjnych dotyczących obszarów morskich;
- v. wyniki działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.

Termin opublikowania i przekazania przez państwa członkowskie wymaganych informacji upływa dnia 1 czerwca roku następującego po okresie sprawozdawczym (np. 1 czerwca 2024 r. za rok 2023).

Państwa członkowskie muszą przedkładać informacje, korzystając ze wzorów określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r.² Wzory te umożliwiają:

- i. operatorom i właścicielom instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich – wymianę informacji na temat wskaźników dotyczących poważnych zagrożeń;
- ii. państwom członkowskim – publikowanie informacji na temat wskaźników dotyczących poważnych zagrożeń.

W dokumencie zawierającym wytyczne³ podano dalsze informacje dotyczące rozporządzenia wykonawczego oraz wyjaśniono, w jaki sposób należy stosować formularze sprawozdawcze.

² Dz.U. L 302 z 22.10.2014, s. 2.

³ Dokument zawierający wytyczne na temat rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r.

3. METODYKA I OTRZYMANE INFORMACJE

Państwa członkowskie muszą przedkładać jasno określone informacje na temat incydentów związanych z bezpieczeństwem w sektorze wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, korzystając ze wzorów. Dane muszą obejmować informacje na temat instalacji związanych ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w obrębie UE (np. liczba, rodzaj, lokalizacja i wiek). Sprawozdania państw członkowskich muszą również zawierać informacje na temat liczby (i) przeprowadzonych inspekcji instalacji na obszarach morskich i odnośnych dochodzeń oraz podjętych działań związanych z egzekwowaniem przepisów, (ii) incydentów według kategorii oraz (iii) obrażeń.

W niniejszym sprawozdaniu rocznym Komisja wykorzystała informacje przekazane przez Bułgarię, Chorwację, Cypr, Danię, Francję, Niemcy, Grecję, Irlandię, Włochy, Łotwę, Malte, Niemcy, Niderlandy, Polskę, Portugalię, Rumunię, Hiszpanię i Szwecję. Pozostałe państwa członkowskie nie prowadziły działań w sektorze wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich lub nie przekazały informacji. Wszystkie państwa członkowskie prowadzące działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich zadeklarowały, że przedłożyły wszystkie wymagane informacje dotyczące wszystkich instalacji.

4. UNIJNY SEKTOR WYDOBYCIA ROPY NAFTOWEJ I GAZU ZIEMNEGO ZE ZŁÓŻ PODMORSKICH

4.1. Instalacje i wydobywanie

W 2023 r. państwa członkowskie zgłosiły 313 instalacji na wodach UE (zob. tabela 1).

- Większość instalacji morskich⁴ zlokalizowanych było na Morzu Śródziemnym. Najbardziej aktywnym państwem w tym względzie są Włochy (45 % wszystkich instalacji na wodach UE), a w dalszej kolejności Chorwacja.
- Jeżeli chodzi o Morze Północne i Ocean Atlantycki, większość instalacji (około 37 % wszystkich instalacji na wodach UE) znajduje się w niderlandzkiej części Morza Północnego (znanej jako wyłączna strefa ekonomiczna Niderlandów).
- Na Morzu Czarnym ugruntowaną pozycję w sektorze wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich ma Rumunia. Bułgaria kontynuuje poszukiwania złóż węglowodorów na obszarach morskich, ale dysponuje tylko jedną instalacją i wydobywa niewielkie ilości ropy naftowej i gazu ziemnego.
- Na Morzu Bałtyckim jedynie Polska posiada instalacje morskie.

⁴ W danych przedstawionych w sekcji 4.1 nie uwzględniono morskich ruchomych platform wiertniczych.

Tabela 1: Instalacje wg stanu na dzień 1 stycznia 2023 r.: rodzaj instalacji według regionów i państw członkowskich

Region	Państwo	Rodzaj instalacji (*)					Zmiana w porównaniu z 2022 r.
		FMI	NUI	FNP	FPI	Ogółem (region/państwo)	
Morze Bałtyckie		3	1	0	0	4	--
	Polska	3	1	0	0	4	--
Morze Czarne		5	4	0	0	9	+1
	Bułgaria	0	1	0	0	1	--
	Rumunia	5	3	0	0	8	+1
Morze Śródziemne		15	147	0	2	164	0
	Chorwacja	2	17	0	0	19	--
	Grecja	1	1	0	0	2	--
	Włochy	11	127	0	2	140	--
	Hiszpania	1	2	0	0	3	0
Morze Północne i Ocean Atlantycki		39	92	5	0	136	+1
	Dania	7	11	1	0	19	--
	Niemcy	1	1	0	0	2	--
	Irlandia	0	0	0	0	0	-2
	Niderlandy	31	80	4	0	115	+3
Ogółem (rodzaj instalacji)		62	244	5	2	313	+2

(*) FMI: instalacja stacjonarna obsadzana załogą; FNP: stacjonarna instalacja inna niż wydobywcza; FPI: pływająca instalacja wydobywcza; NUI: instalacja zazwyczaj bezzałogowa.

Ponad połowę instalacji morskich uruchomiono w latach 1980–2000. W 2023 r. uruchomiono dwie nowe instalacje stacjonarne. Od 2010 r. nastąpił znaczny spadek liczby nowo budowanych instalacji wydobywczych w regionie Morza Północnego i Oceanu Atlantyckiego.

Okolo 74 % lokalnego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego w UE (15 518 kiloton ekwiwalentu ropy naftowej (dalej: „ktoe”) przypada na Morze Północne i Ocean Atlantycki (zob. tabela 2). Za największe wydobycie na Morzu Północnym i Oceanie Atlantyckim odpowiadają Niderlandy i Dania. Włochy i Chorwacja są największymi producentami na Morzu Śródziemnym. Hiszpania i Grecja nie wykazały żadnego wydobycia. Na Morzu Czarnym znaczące jest jedynie wydobycie prowadzone przez Rumunię.

Tabela 2: Wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich w UE w ktoe w 2023 r.

Region	Państwo	ktoe	% łącznego wydobycia w UE	Zmiana (%) w porównaniu z 2022 r.
Morze Bałtyckie		284	1,8 %	+4,7 %
	Polska	284	1,8 %	+4,7 %
Morze Czarne		1786	11,5 %	+93,7 %

Morze Śródziemne	Bułgaria	7	0,0 %	-50,3 %
	Rumunia	1778	11,5 %	+96,1 %
		1897	12,2 %	-8,3 %
	Chorwacja	193	1,2 %	-2,3 %
	Grecja	60	0,4 %	--
	Włochy	1645	10,6 %	-12,1 %
Morze Północne i Ocean Atlantycki	Hiszpania	0	0,0 %	--
		11552	74,4 %	-11,2 %
	Dania	4700	30,3 %	+6,0 %
	Niemcy	706	4,5 %	-6,5 %
Ogółem	Niderlandy	6146	39,6 %	-21,3 %
		15 518	100 %	-4,6 %

Wydobycie wzrosło w Rumunii (+96 %), a także w Danii (+6 %) i Polsce (+4,7 %), ale spadło we wszystkich pozostałych państwach członkowskich, zwłaszcza w Niderlandach (utrzymując tendencję z 2022 r.) i Bułgarii. Grecja wznowiła wydobywanie wstrzymane w 2022 r. Hiszpania nie prowadziła żadnego wydobywania. W 2023 r. w UE odnotowano spadek wydobywania ogółem o 4,6 % (ok. 746 ktoe) w porównaniu z wydobywaniem w państwach członkowskich w 2021.

67 % całkowitego wydobywania w UE, mierzonego w ktoe, stanowił gaz, a 33 % – ropa naftowa. Największym producentem ropy naftowej była Dania (3410 ktoe), a w dalszej kolejności Niemcy (698 ktoe), Włochy (380 ktoe), Polska (260 ktoe), Niderlandy (265 ktoe) i Grecja (50 ktoe).

4.2 Inspekcje, dochodzenia i działania związane z egzekwowaniem przepisów na obszarach morskich oraz ramy regulacyjne

W 2023 r. właściwe organy państw członkowskich regularnie przeprowadzały inspekcje instalacji morskich na obszarach podlegających ich jurysdykcji (zob. tabela 3). Im więcej instalacji istniało w danym państwie, zwykle tym więcej inspekcji przeprowadzono.

W porównaniu z 2022 r. ogólna liczba inspekcji w UE spadła (z 524 do 435). Chociaż liczba inspekcji wzrosła w niektórych jurysdykcjach (np. w Rumunii), w większości jurysdykcji liczba ta spadła.

W Niderlandach liczba inspekcji spadła o 30 w porównaniu z 2022 r. Jednocześnie w okresie sprawozdawczym w Niderlandach 32 instalacje wycofano z eksploatacji.

Tabela 3: Inspekcje instalacji na obszarach morskich według regionów i państw członkowskich w 2023 r.

Region	Państwo	Inspekcje	Dni robocze spędzone na instalacji (z	Liczba instalacji
--------	---------	-----------	---------------------------------------	-------------------

			wyłączeniem czasu podróży)	objętych inspekcją
Morze Bałtyckie		1	1	1
	Polska	1	1	1
Morze Czarne		30	203	9
	Bułgaria	0	0	0
	Rumunia	30	203	9
Morze Śródziemne		269	295	249
	Chorwacja	28	36	8
	Cypr	2	6	2
	Grecja	1	12	1
	Włochy	238	241	238
	Hiszpania	0	0	0
Morze Północne i Ocean Atlantycki		135	219	129
	Dania	20	123	16
	Niemcy	3	6	1
	Irlandia	0	0	0
	Niderlandy	112	90	112
Ogółem		435	718	388⁵

W art. 18 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich właściwym organom krajowym przyznano prawa i uprawnienia w odniesieniu do działalności i instalacji na obszarach podlegających ich jurysdykcji. Uprawnienia te obejmują prawo do zakazania działalności i żądania zastosowania środków zapewniających zarówno zgodność z zasadami zarządzania ryzykiem, jak i bezpieczeństwo operacji.

W 2023 r. nie prowadzono dochodzeń dotyczących poważnych awarii (ponieważ nie zgłoszono poważnych awarii).

W 2023 r. nie podjęto żadnych działań w zakresie egzekwowania przepisów.

5. INCYDENTY I POZIOM BEZPIECZEŃSTWA

Operatorzy i właściciele instalacji oraz organy krajowe muszą zgłosić wypadek lub sytuację poważnego niebezpieczeństwa („zdarzenie”). Jedno zdarzenie można jednak przypisać do jednej lub kilku kategorii incydentów. Przykładowo należy zgłosić dwie kategorie incydentów dla tego samego

⁵ Instalacja mogła zostać poddana inspekcji więcej niż raz w ciągu roku sprawozdawczego; w związku z tym „liczba inspekcji” (435) różni się od liczby „instalacji ogółem” (388) ze względu na liczbę instalacji wycofanych z eksploatacji w ciągu roku i liczbę instalacji, które rozpoczęły działalność w ciągu roku.

zdarzenia w przypadku, gdy doszło do a) nieplanowanego wycieku gazu, co wymagało b) ewakuacji personelu.

W 2023 r. państwa członkowskie zgłosiły 44 zdarzenia⁶ w porównaniu z 37 zdarzeniami w 2022 r.:

- Dania – 12 zdarzeń, brak poważnych awarii (tak jak w 2022 r.)⁷;
- Chorwacja – 8 zdarzeń, brak poważnych awarii (w porównaniu z dwoma w 2022 r.)⁸;
- Niderlandy – 24 zdarzenia, brak poważnych awarii⁹ (11 zdarzeń w 2022 r.)¹⁰;

Spośród incydentów, które miały miejsce w 2023 r., 86,36 % należy do kategorii „nieplanowane wycieki gazu lub ropy naftowej”, 6,82 % należy do kategorii „awaria elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i ochrony środowiska”, a 6,82 % – do kategorii „utrata kontroli nad odwiertem”. Żaden z incydentów nie pociągnął za sobą ofiar śmiertelnych. Nie zgłoszono także żadnych kolizji statków z instalacjami ani wypadków helikopterów.

Tabela 4: Incydenty według kategorii (jak określono w załączniku IX do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich) w 2023 r.

Kategoria	Ogółem	Odsetek łącznej liczby zdarzeń w danej kategorii	Odsetek łącznej liczby incydentów
a) Nieplanowane wycieki – łącznie	38	100 %	86,36 %
Pożary spowodowane przez zapaloną ropę/zapalony gaz	0	0 %	0,00 %
Eksplzje spowodowane przez zapaloną ropę/zapalony gaz	0	0 %	0,00 %
Niezapalony gaz	14	37 %	31,82 %
Niezapalona ropa	7	18 %	15,91 %
Substancja stwarzająca zagrożenie	17	45 %	38,64 %
b) Utrata kontroli nad odwiertem – łącznie	3	100 %	6,82 %
Wypływy	0	0 %	0,00 %
Wypływ / uruchomienie zaworu rozdzielczego	3	100 %	6,82 %
Awaria bariery chroniącej odwiert	0	0 %	0,00 %
c) Awaria elementu kluczowego dla bezpieczeństwa i środowiska	3	100 %	6,82 %
d) Utrata integralności konstrukcyjnej – łącznie	0	0 %	0,00 %
Utrata integralności konstrukcyjnej	0	--	0,00 %
Utrata stabilności/wyporności	0	--	0,00 %

⁶ Obowiązek sprawozdawczy nie obejmuje niektórych zdarzeń (np. niezwiązanych z prowadzeniem działalności).

⁷ W przypadku Danii wszystkie 12 incydentów dotyczyło nieplanowanego wycieku.

⁸ W przypadku Chorwacji z ośmiu zdarzeń pięć miało związek z nieplanowanym wyciekiem, a trzy dotyczyły awarii elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska.

⁹ Poważne awarie obejmują incydenty, które mogłyby spowodować ofiary śmiertelne lub poważne obrażenia ciała (nawet jeśli takowe nie wystąpiły).

¹⁰ W przypadku Niderlandów na incydenty złożyły się trzy przypadki utraty kontroli nad odwiertem oraz 21 nieplanowanych wycieków.

	Utrata możliwości utrzymywania stałego położenia	0	--	0,00 %
e)	Kolizje statków z instalacją	0	--	0,00 %
f)	Wypadki helikopterów	0	--	0,00 %
g)	Wypadki śmiertelne (*)	0	--	0,00 %
h)	Poważne obrażenia doznane przez co najmniej pięć osób w jednym wypadku	0	--	0,00 %
i)	Ewakuacja personelu	0	--	0,00 %
j)	Incydenty środowiskowe	0	--	0,00 %
	Ogółem	44		100,00 %
(*) Tylko jeśli powiązane z poważną awarią.				

Łączna liczba incydentów w UE wzrosła z 37 w 2022 r. do 44 w 2023 r. Różnica ta wynika głównie ze wzrostu liczby nieplanowanych wycieków zarówno ropy naftowej, jak i gazu z 28 do 38. Liczba zdarzeń związanych z awariami elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska spadła z 7 do 3. Incydenty związane z utratą kontroli nad odwiertem utrzymały się na podobnym poziomie (dwa w 2022 r. i trzy w 2023 r.), co odpowiadało poziomowi sprawozdawczości w 2021 r. W 2023 r. żadnych incydentów nie zaklasyfikowano jako poważnych awarii. Organy państw członkowskich oceniają wraz z operatorami przyczyny incydentów, aby stwierdzić, czy konieczne są dochodzenia i działania związane z egzekwowaniem przepisów.

6. PODSUMOWANIE

W 2023 r. w UE działało 313 instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich. W okresie sprawozdawczym z eksploatacji wycofano 32 instalacje w Niderlandach.

Ogólne wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego zmalało z 16 264 ktoe w 2022 r. do 15 518 ktoe w 2023 r. (spadek wydobycia o 4,6 % w porównaniu ze spadkiem o 11 % między 2021 a 2022 r.). 70 % całkowitego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w UE przypadło na Danię i Niderlandy.

Komisja oceniła bezpieczeństwo działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich UE w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego dotyczącego sprawozdawczości. Dokładność analizy Komisji zależy zatem od dokładności tych informacji.

W 2023 r. organy krajowe kontynuowały wysiłki na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, przeprowadzając inspekcje 388 instalacji (w porównaniu ze 485 inspekcjami w roku 2022). W okresie sprawozdawczym nie zgłoszono żadnych działań w zakresie egzekwowania prawa.

W 2023 r. nie odnotowano poważnych awarii. Łączna liczba incydentów wzrosła z 37 w 2022 r. do 44 w 2023 r. Nie zgłoszono żadnych ofiar śmiertelnych. Odnotowano 49¹¹ obrażeń i 8 poważnych obrażeń¹².

Podsumowując, dzięki obowiązkowym inspekcjom i działaniom, jak przewidziano w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa działalności na obszarach morskich, organy państw członkowskich, dzięki swojej pracy, ponownie zapewniły bezpieczeństwo działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.

Aby utrzymać ten poziom bezpieczeństwa, Komisja kontynuuje ścisłą współpracę z unijną grupą organów ds. wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich (EUOAG). EUOAG promuje najlepsze praktyki w zakresie bezpiecznego prowadzenia wszystkich operacji i zapewnia wsparcie organom krajowym reprezentowanym w grupie.

¹¹ Po jednym w Polsce, Grecji i Włoszech, 3 w Rumunii, 25 w Danii i 12 w Niderlandach.

¹² Po jednym we Włoszech i Niderlandach, 6 w Danii.